УДК 378.011.3-051:373.2:796:004.9
DOI https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2026.110.36

Чаговець А. І., Пивоваренко М. С.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЦИФРОВИХ ТА ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті обґрунтовано доцільність використання інтерактивних цифрових та ігрових технологій у процесі професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Акцентовано увагу на тому, що поєднання цифрових ресурсів та інтерактивних методів навчання сприяє підвищенню ефективності освітнього процесу, активізації пізнавальної діяльності студентів, розвитку їхньої професійної мотивації та формуванню готовності до інноваційної діяльності. Визначено дидактичний потенціал інтерактивних методів, зокрема кейс-методу, мікровикладання, ігрових технологій, а також сучасних цифрових сервісів і платформ, у формуванні професійної компетентності майбутніх вихователів. Зазначені методи забезпечують наближення навчання до реальних умов професійної діяльності, сприяють розвитку аналітичного мислення, уміння приймати педагогічно обґрунтовані рішення, проєктувати та моделювати фізкультурно-оздоровчі заняття для дітей дошкільного віку за допомогою сучасних засобів навчання. Представлено результати експериментального опитування студентів (n=28), які засвідчили високий рівень зацікавленості та задоволеності використанням інтерактивних технологій в освітньому процесі. Більшість респондентів відзначили, що такі підходи сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу, розвитку професійної впевненості та підвищенню рівня готовності до практичної діяльності. Здійснено елементи статистичного аналізу отриманих даних, що дозволило узагальнити результати дослідження та підтвердити їхню наукову обґрунтованість. Доведено, що інтеграція інтерактивних цифрових та ігрових технологій у процес підготовки майбутніх вихователів сприяє підвищенню якості їхньої професійної підготовки, формуванню фахових компетентностей, розвитку креативності та здатності до саморозвитку. Зроблено висновок про необхідність подальшого впровадження досліджуваних технологій у систему педагогічної освіти з урахуванням вимог сучасного освітнього середовища.

Ключові слова: *дошкільна освіта, професійна підготовка, інтерактивні технології, майбутні вихователі закладів дошкільної освіти, мікровикладання, кейс-метод, цифрові інструменти, фізичне виховання.*

Модернізація системи вищої педагогічної освіти зумовлює необхідність переосмислення підходів до професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Такі зміни безпосередньо випливають із вимог Законів України «Про дошкільну освіту» та «Про вищу освіту», які визначають пріоритети формування професійної компетентності та готовності випускників до практичної діяльності в умовах динамічних соціально-педагогічних трансформацій.

Особливої актуальності досліджувана проблема набуває в межах викладання освітнього компонента «Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку», оскільки саме в дошкільному періоді закладаються основи фізичного здоров’я, рухової культури та позитивного ставлення до здорового способу життя та здоро’язбереження. Сучасні діти зростають в умовах зменшення природної рухової активності, збільшення рівня цифровізації життєвого простору та зростання психоемоційних навантажень, що потребує від педагогів гнучкості, інноваційності та адаптивності методичних рішень [8].

У процесі підготовки майбутніх вихователів до фізичного виховання дітей дошкільного віку важливості набуває використання активних та інтерактивних методів навчання. Активні методи сприяють розвитку методичного мислення, уміння аналізувати та планувати рухову діяльність дітей, тоді як інтерактивні форми організації навчання забезпечують умови для професійного моделювання педагогічної діяльності, формування комунікативної та організаційної компетентностей, а також готовності до колективної взаємодії в освітньому середовищі закладу дошкільної освіти.

У цьому контексті інтеграція цифрових та ігрових технологій виступає потужним педагогічним ресурсом, що дозволяє поєднати теоретичну підготовку з моделюванням професійної діяльності, розвивати критичне мислення, рефлексію, творчість та здатність адаптувати знання до практичної педагогічної діяльності [3; 7].

Проблема активізації навчальної діяльності студентів посідає важливе місце у сучасних педагогічних дослідженнях. Українські науковці обґрунтовують ефективність інтерактивних форм навчання у формуванні професійних компетентностей майбутніх педагогів. Зокрема, доведено позитивний вплив кейс-методу, педагогічних ігор, цифрових сервісів та практикоорієнтованих форм навчання на рівень навчальної мотивації, активність студентів та якість засвоєння навчального матеріалу [3; 7].

У дослідженні Т. Атрощенко, О. Дудаш розкрито використання інтерактивних технологій у професійній підготовці майбутніх вихователів ЗДО. Науковиці обґрунтовують значення інтерактивних технологій на концептуальному, змістовному та процесуальному рівнях [1]. Історико-методичні аспекти використання інтерактивних методів у підготовці майбутніх вихователів до професійної діяльності розкрито в наукових розвідках Н. Гончар, Л. Зданевич, Т Цегельник. У дослідженні зауважується на динамічності освітніх процесів та важливості добору ефективних засобів фахової підготовки [2].

Обґрунтування використання цифрових технологій у підготовці майбутніх вихователів представлено в дослідженнях Т. Паски. Дослідник розкриває особливості цифрового освітнього середовища в дошкільній освіті шляхом визначення дидактичних і організаційних умов якісної фахової підготовки вихователів [6]. О. Панченко у своїх наукових розвідках окреслює особливості застосування інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій із метою підвищення рівня сформованості професійної компетентності майбутніх вихователів ЗДО [5].

Водночас у більшості наукових праць зазначена проблема розглядається переважно в загальнотеоретичному аспекті. Недостатньо досліджено специфіку використання інтерактивних технологій саме у підготовці майбутніх вихователів до організації фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку, що й зумовлює актуальність подальших наукових пошуків у цьому напрямі.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні й практичному моделюванні системи застосування інтерактивних ігрових та цифрових технологій у професійній підготовці майбутніх вихователів у межах освітнього компонента «Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку».

Відповідно до поставленої мети визначено такі завдання дослідження:

1. Проаналізувати педагогічні можливості інтерактивних технологій у формуванні професійної компетентності майбутніх вихователів;
2. Визначити дидактичний потенціал інтерактивних методів навчання (інтерактивної гри «Одна правда – дві брехні», кейс-методу, мікрозанять та цифрових сервісів);
3. Обґрунтувати та експериментально перевірити ефективність запропонованих форм роботи на якість професійної підготовки студентів.

У межах вивчення освітнього компонента «Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку» інтерактивні технології доцільно розглядати як ефективний інструмент професійного моделювання педагогічної діяльності, що забезпечує перехід здобувачів освіти від репродуктивного засвоєння знань до їх усвідомленого та практично орієнтованого застосування. Такий підхід сприяє формуванню активної пізнавальної позиції студентів, розвитку аналітичного мислення та здатності критично оцінювати методичні рішення в контексті майбутньої професійної діяльності. Водночас інтерактивні технології створюють умови для суб'єкт-суб'єктної взаємодії між учасниками освітнього процесу, що підвищує рівень навчальної мотивації та відповідальності за результати власного навчання.

Під час лекційних і семінарських занять застосовуються інтерактивні ігри, аналіз педагогічних ситуацій, кейс-методи та цифрові сервіси, що сприяють активізації пізнавальної діяльності студентів і розвитку в них критичного мислення [3; 7]. Одним із прикладів реалізації такого підходу є використання інтерактивної гри «Одна правда – дві брехні», яка в межах дисципліни виконує не лише мотиваційну, а й професійно орієнтовану функцію.

На відміну від традиційних форм контролю знань, ця гра передбачає активну інтелектуальну діяльність студентів: вони не лише визначають правильне твердження, а й аргументують власний вибір, будують причинно-наслідкові зв'язки, аналізують методичну доцільність кожного запропонованого варіанта, співвідносячи його з віковими та індивідуальними особливостями дітей. Наприклад, формулювання трьох тверджень щодо організації рухливої гри для дітей 4–5 років спонукає студентів до визначення того, яке з них відповідає науково обґрунтованим принципам фізичного виховання. У результаті формується здатність розпізнавати методичні помилки, що є важливою складовою професійної компетентності майбутнього вихователя.

У дистанційному форматі реалізація гри здійснюється за допомогою інтерактивних опитувань, онлайн-дошок та роботи в малих групах, що підвищує рівень залученості студентів і сприяє створенню атмосфери співпраці та колективного пошуку педагогічних рішень.

Поряд із цим ефективним засобом професійного моделювання виступає кейс-метод, який дозволяє переносити студентів у ситуації, максимально наближені до реальної педагогічної практики. Аналіз проблемних ситуацій, пов'язаних із низьким рівнем координації рухів у дітей, обмеженими просторовими умовами або індивідуальними особливостями розвитку, стимулює розвиток аналітичного мислення та формування вміння приймати обґрунтовані педагогічні рішення. Результати впровадження кейс-методу свідчать про підвищення рівня аргументованості відповідей студентів та їх здатності прогнозувати наслідки власних педагогічних дій.

Важливе місце в системі інтерактивних технологій підготовки майбутніх вихователів посідає мікровикладання, яке розглядається як ефективна форма практичного відпрацювання методичних умінь і професійно-педагогічних дій. У сучасних дослідженнях педагогічної освіти мікровикладання визначається як інноваційна технологія професійної підготовки, що дозволяє моделювати педагогічну діяльність у спеціально організованому освітньому середовищі та сприяє формуванню рефлексивних умінь і педагогічного мислення майбутніх педагогів [10; 11].

Застосування мікровикладання забезпечує можливість апробації теоретичних знань у безпечному освітньому середовищі, де здобувачі освіти готують фрагмент заняття з фізичного виховання, презентують його академічній групі та отримують конструктивний зворотній зв'язок від викладача й майбутніх колег.

Дослідження свідчать, що систематичне використання мікровикладання сприяє розвитку педагогічної майстерності та знижує рівень професійної тривожності студентів, підвищуючи їх готовність до самостійного проведення занять [3; 7].

У контексті цифровізації освіти мікровикладання набуває нових форм реалізації. Зокрема, у дистанційному форматі воно може здійснюватися у вигляді відеодемонстрації комплексу вправ із детальним поясненням педагогічних акцентів та методики виконання рухових дій. Такий формат сприяє розвитку рефлексивної компетентності майбутніх педагогів, оскільки дозволяє здійснювати повторний перегляд та аналіз власної педагогічної діяльності [11].

Особливе місце у професійній підготовці майбутніх вихователів посідає мікровикладання під час проведення з різних видів рухової діяльності: ранкової гімнастики, фізкультурних хвилинок, рухливих ігор та оздоровчих вправ. Використання таких форм діяльності дозволяє моделювати професійну діяльність вихователя закладу дошкільної освіти та створювати ситуації, максимально наближені до реальної педагогічної практики [8].

Організація мікровикладання передбачає кілька послідовних етапів. На першому етапі студенти здійснюють спостереження орієнтовних занять з фізичного виховання та їх педагогічний аналіз з позицій методичної доцільності. У процесі аналізу оцінюється відповідність змісту заняття поставленій меті, добір вправ з урахуванням вікових особливостей дітей, логіка побудови заняття та ефективність використаних педагогічних методів. Такий аналітико-рефлексивний підхід сприяє розвитку педагогічної рефлексії [4].

Наступний етап передбачає роботу з методичними рекомендаціями, у яких подано структуру заняття з чітким визначенням мети, завдань і очікуваних результатів. Консультації викладача та методиста закладу дошкільної освіти забезпечують науково-методичну підтримку студентів і сприяють корекції змісту майбутнього мікрозаняття.

Завершальним етапом є обговорення та самоаналіз проведеного заняття, під час якого студенти оцінюють ефективність використаних методів і прийомів, аналізують труднощі та визначають можливі шляхи їх подолання. Дослідження свідчать, що систематичне використання рефлексивного аналізу у процесі мікровикладання значно підвищує ефективність професійної підготовки майбутніх педагогів [10].

Результати експериментального опитування здобувачів освіти. Із метою емпіричної перевірки ефективності використання активних та інтерактивних методів навчання у процесі викладання освітнього компонента «Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку» було проведено опитування серед здобувачів вищої педагогічної освіти.

У дослідженні взяли участь 28 студентів, які навчалися за освітньо-професійною програмою Дошкільна освіта. Опитування проводилося після завершення вивчення змістового модуля із застосуванням інтерактивних технологій (кейс-методу, мікровикладання, ігрових форм, цифрових сервісів).

Анкета включала блоки запитань, спрямованих на визначення: рівня задоволеності освітнім процесом; оцінки ефективності використаних методів; впливу інтерактивних технологій на формування професійних умінь; рівня залученості та мотивації до навчання.

Аналіз результатів опитування засвідчив, що переважна більшість респондентів позитивно оцінює впровадження інтерактивних технологій у процес професійної підготовки. Зокрема, 82% студентів (23 особи) зазначили високий рівень задоволеності організацією освітнього процесу із використанням активних та інтерактивних методів, тоді як 14% (4 особи) оцінили його як достатній і лише 4% (1 особа) виявили нейтральне ставлення.

Щодо оцінки ефективності окремих методів, найвищі показники отримали: мікровикладання – 89% позитивних оцінок; кейс-метод – 86%; інтерактивні ігрові технології – 83%; цифрові інструменти (онлайн-дошки, опитування, презентаційні сервіси) – 85%.

Студенти відзначили, що використання інтерактивних методів сприяло: кращому розумінню навчального матеріалу (88%); розвитку практичних умінь організації фізичного виховання (91 %); підвищенню навчальної мотивації (86%); формуванню впевненості у власній професійній готовності (84%).

Окрему увагу респонденти приділили мікровикладанню як найбільш ефективній формі практичної підготовки. Студенти підкреслили, що можливість апробації фрагментів занять у безпечному освітньому середовищі та отримання зворотнього зв’язку сприяє глибшому усвідомленню методичних аспектів професійної діяльності.

Водночас частина опитаних (близько 18%) зазначила необхідність удосконалення організації часу під час інтерактивних занять та оптимізації навантаження у процесі виконання групових завдань, що вказує на перспективи подальшого вдосконалення методики викладання.

Отже, результати експериментального опитування підтверджують доцільність системного використання активних та інтерактивних методів навчання в процесі професійної підготовки майбутніх вихователів, оскільки вони сприяють підвищенню якості засвоєння знань, розвитку професійних компетентностей та формуванню позитивної навчальної мотивації.

Висновки. Таким чином, інтеграція інтерактивних ігрових і цифрових технологій у процес викладання дисципліни «Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку» сприяє підвищенню якості професійної підготовки майбутніх вихователів. Поєднання інтерактивних ігор, кейс-аналізу,

мікровикладання та цифрових інструментів забезпечує формування комплексної професійної компетентності, розвиток педагогічного мислення та здатності до рефлексії.

Перспективними напрямами подальших досліджень є розробка адаптивних освітніх сценаріїв використання цифрових технологій у підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти, застосування аналітичних цифрових інструментів для моніторингу сформованості професійних компетентностей та розширення можливостей змішаного навчання у педагогічній освіті.

Використана література:

1. Атрощенко Т., Дудаш О. Практичні основи формування фахової компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти засобами інтерактивних технологій. *Міждисциплінарні виміри інновацій: від теорії до практики соціально-економічного розвитку* : колективна монографія. Мукачево : МДУ, 2025. С. 220–238. DOI: https://doi.org/10.31339/978-617-7495-93-1/352.2025/220-238 (дата звернення: 07.02.2026).
2. Гончар Н. М., Зданевич Л. В., Цегельник Т. М. Історико-методичні аспекти впровадження інтерактивних технологій в процес підготовки майбутніх вихователів / учителів гуманітарних спеціальностей в закладах вищої освіти. *Innovative Approaches to Ensuring the Quality of Education, Scientific Research and Technological Processes. Edited by Magdalena Gawron-Łapuszek Yana Suchukova. Series of monographs Faculty of Architecture, Civil Engineering and Applied Arts Katowice School of Technology* : Monograph 43. Publishing House of University of Technology, Katowice, 2021. С. 231–244. URL: https://lnk.ua/CIkWHyTOH (дата звернення: 07.02.2026).
3. Губарь О. Г., Спіцин В. В., Котяш І. С. Вплив використання інтерактивних технологій на якість підготовки майбутніх педагогів у закладах вищої освіти. *Академічні візії*, 2023. Вип. 26. URL: https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/830 (дата звернення: 16.02.2026).
4. Кравченко О. В. Рефлексивна підготовка майбутніх педагогів у процесі професійної практики. *Професійна педагогіка*, 2023. Вип. 2. URL: https://profped.ddpu.edu.ua/article/view/350509 (дата звернення: 16.02.2026).
5. Панченко О. О. Потенційні можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій у фаховій підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : «Педагогіка. Соціальна робота»*, 2022. Вип. 1-50. С. 215–218. URL: https://eprints.cdu.edu.ua/5833/ (дата звернення: 07.02.2026).
6. Паска Т. Цифрові технології в системі підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи в цифровому освітньому середовищі. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія»*, 2025. Вип. 8. С. 181-189. DOI: https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-2.24 (дата звернення: 07.02.2026).
7. Тимошенко Н. Є. Використання інтерактивних методів навчання у викладацькій діяльності закладів вищої освіти. *Перспективи та інновації науки. Серія «Педагогіка»*, 2024. Вип. 4 (38). С. 730–740. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-4(38) (дата звернення: 16.02.2026).
8. Хлус Н. М. Інноваційні підходи до організації рухової діяльності дітей дошкільного віку в умовах сучасного освітнього середовища. *Спортивні ігри*, 2025. Вип. 4. DOI: https://doi.org/10.15391/si.2025-4.02 (дата звернення: 10.02.2026).
9. Hidayat N., Suryani A. Microteaching implementation in teacher education programs: improving teaching competence and reflective practice. *International Journal of Learning and Instruction*. 2024. URL: https://journal.uniku.ac.id/index.php/IJLI/article/view/9553 (дата звернення: 12.02.2026).
10. Kılıç A. The effect of microteaching on pre-service teachers' teaching skills. Cogent Education. 2023. Vol. 10 (1). URL: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/2331186X.2023.2257121 (дата звернення: 14.02.2026).
11. Remesh A. Microteaching, an efficient technique for learning effective teaching. Journal of Research in Medical Sciences. 2022. Vol. 27. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X25002306 (дата звернення: 14.02.2026).
12. Santagata R., Yeh C. The role of video analysis in teacher professional learning. International Journal of Educational Research Open. 2024. Vol. 6. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590291124003371 (дата звернення: 15.02.2026).
13. Van Es E., Sherin M. Video-based reflection and teacher learning in teacher education. Reflective Practice. 2022. Vol. 23(6). URL: https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14623943.2022.2146082 (дата звернення: 15.02.2026).
14. Yusuf M., Ahmad A. Online microteaching as a strategy for developing teaching competence in teacher education. Asian Journal of Teacher Education. 2024. Vol. 9(2). URL: https://ajoted.org/index.php/ajoted/article/view/90 (дата звернення: 15.02.2026).

References:

1. Atroshchenko T., Dudash O. (2025) Praktychni osnovy formuvannia fakhovoi kompetentnosti maibutnikh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity zasobamy interaktyvnykh tekhnolohii [Practical foundations of the formation of professional competence of future educators of preschool educational institutions using interactive technologies]. Mizhdystsyplinarni vymiry innovatsii: vid teorii do praktyky sotsialno-ekonomichnoho rozvytku : kolektyvna monohrafiia, Mukachevo : MDU. S. 220–238. DOI: https://doi.org/10.31339/978-617-7495-93-1/352.2025/220-238 (data zvernennia: 07.02.2026) [in Ukrainian].
2. Honchar N. M., Zdanevych L. V., Tsehelnyk T. M. (2021) Istoryko-metodychni aspekty vprovadzhennia interaktyvnykh tekhnolohii v protses pidhotovky maibutnikh vykhovateliv / uchyteliv humanitarnykh spetsialnostei v zakladakh vyshchoi osvity [Historical and methodological aspects of the introduction of interactive technologies into the process of training future educators / teachers of humanitarian specialties in higher education institutions]. Innovative Approaches to Ensuring the Quality of Education, Scientific Research and Technological Processes. Edited by Magdalena Gawron-Łapuszek Yana Suchukova. Series of monographs Faculty of Architecture, Civil Engineering and Applied Arts Katowice School of Technology : Monograph 43]., Katowice : Publishing House of University of Technology. S. 231–244. URL: https://lnk.ua/CIkWHyTOH (data zvernennia: 07.02.2026) [in Ukrainian].
3. Hubar O. H., Spitsyn V. V., Kotiash I. S. (2023) Vplyv vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii na yakist pidhotovky maibutnikh pedahohiv u zakladakh vyshchoi osvity [The impact of the use of interactive technologies on the quality of training of future teachers in higher education institutions]. Akademichni vizii, Vyp. 26. URL: https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/830 (data zvernennia: 16.02.2026) [in Ukrainian].

4. Kravchenko O. V. (2023) Refleksyvna pidhotovka maibutnikh pedahohiv u protsesi profesiinoi praktyky [Reflective training of future teachers in the process of professional practice]. Profesiina pedahohika, Vyp. 2. URL: https://profped.ddpu.edu.ua/article/view/350509 (data zvernennia: 16.02.2026) [in Ukrainian].
5. Panchenko O. O. (2022) Potentsiini mozhlyvosti vykorystannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u fakhovii pidhotovtsi maibutnikh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity [Potential opportunities for using information and communication technologies in the professional training of future educators of preschool educational institutions]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia : «Pedahohika. Sotsialna robota», Vyp. 1-50. S. 215–218. URL: https://eprints.cdu.edu.ua/5833/ (data zvernennia: 07.02.2026) [in Ukrainian].
6. Paska T. (2025) Tsyfrovi tekhnolohii v systemi pidhotovky maibutnikh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity do roboty v tsyfrovomu osvitnomu seredovyshchi [Digital technologies in the system of training future preschool teachers to work in a digital educational environment]. Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezperervnoi osvity. Seriia «Pedahohika. Psykholohiia», Vyp. 8. S. 181–189. DOI: https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-2.24 (data zvernennia: 07.02.2026) [in Ukrainian].
7. Tymoshenko N. Ye. (2024) Vykorystannia interaktyvnykh metodiv navchannia u vykladatskii diialnosti zakladiv vyshchoi osvity [The use of interactive teaching methods in teaching activities of higher education institutions]. Perspektyvy ta innovatsii nauky. Seriia «Pedahohika», Vyp. 4 (38). S. 730–740. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-4(38) (data zvernennia: 16.02.2026) [in Ukrainian].
8. Khlus N. M. (2025) Innovatsiini pidkhody do orhanizatsii rukhovoi diialnosti ditei doshkilnoho viku v umovakh suchasnoho osvitnoho seredovyshcha [Innovative approaches to organizing the motor activity of preschool children in the conditions of a modern educational environment]. Sportyvni ihry, Vyp. 4. DOI: https://doi.org/10.15391/si.2025-4.02 (data zvernennia: 10.02.2026) [in Ukrainian].
9. Hidayat N., Suryani A. (2024) Microteaching implementation in teacher education programs: Improving teaching competence and reflective practice International Journal of Learning and Instruction. URL: https://journal.uniku.ac.id/index.php/IJLI/article/view/9553 (data zvernennia: 12.02.2026)
10. Kılıç A. (2023) The effect of microteaching on pre-service teachers’ teaching skills Cogent Education. URL: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/2331186X.2023.2257121 (data zvernennia: 14.02.2026)
11. Remesh A. (2022) Microteaching, an efficient technique for learning effective teaching Journal of Research in Medical Sciences. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X25002306 (data zvernennia: 14.02.2026)
12. Santagata R., Yeh C. (2024) The role of video analysis in teacher professional learning International Journal of Educational Research Open. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590291124003371 (data zvernennia: 15.02.2026)
13. Van Es E., Sherin M. (2022) Video-based reflection and teacher learning in teacher education Reflective Practice. URL: https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14623943.2022.2146082 (data zvernennia: 15.02.2026)
14. Yusuf M., Ahmad A. (2024) Online microteaching as a strategy for developing teaching competence in teacher education Asian Journal of Teacher Education. URL: https://ajoted.org/index.php/ajoted/article/view/90 (data zvernennia: 15.02.2026)

A. Chagovets, M. Pyvovarenko. Use of interactive digital and game technologies in the training of future teachers for physical education of preschool children

The article substantiates the feasibility of using interactive digital and gaming technologies in the process of professional training of future educators of preschool educational institutions. It emphasizes that the combination of digital resources and interactive teaching methods contributes to increasing the efficiency of the educational process, activating students’ cognitive activity, developing their professional motivation, and forming readiness for innovative activity. The didactic potential of interactive methods, in particular the case method, microteaching, game technologies, as well as modern digital services and platforms, in the formation of professional competence of future educators has been determined. These methods ensure that training is brought closer to the real conditions of professional activity, contribute to the development of analytical thinking, the ability to make pedagogically sound decisions, and design and model physical education and health classes for preschool children using modern teaching aids. The results of an experimental survey of students (n=28) are presented, which showed a high level of interest and satisfaction with the use of interactive technologies in the educational process. The majority of respondents noted that such approaches contribute to better assimilation of educational material, development of professional confidence and increase of readiness for practical activity. Elements of statistical analysis of the obtained data were carried out, which allowed to generalize the results of the study and confirm their scientific validity. It is proven that the integration of interactive digital and gaming technologies into the process of training future educators contributes to improving the quality of their professional training, the formation of professional competencies, the development of creativity and the ability to self-development.

Key words: *preschool education, professional training, interactive technologies, future educators of preschool educational institutions, microteaching, case method, digital tools, physical education.*

Дата першого надходження статті до видання: 29.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0